

VEIKKO NURMIKON RAHASTO

Biokemian professorin maalauksista varat nimikkorahastoon

Veikko Nurmikon omakuva vuodelta 1983. Turun yliopiston omistuksessa.

Rahasto perustuu emeritusprofessori Veikko Nurmikon (1918–2003) vuonna 1997 lahjoittamien maalauksen myyntituloihin ja myyntikampanjaan liittyviin yrityslahjoituksiin. Rahasto on perustettu 6.11.1997. Se tukee Turun yliopiston biokemian ja elintarvikekemian laitoksen (biokemia, elintarvikekemia, biotekniikka ja molekulaarinen kasviologia) jatko-opiskelijoiden tekemää tutkimustyötä.

Veikko Toivo Nurmikko syntyi 17.12.1918 Uudessakaupungissa. Hänen vanhempansa olivat tulliläiväpäällikkö Emil Henrik Nurmikko ja Martta Maria o.s. Friman. Talvi- ja jatkosotaan osallistuminen viivästytti Veikko Nurmikon koulunkäyntiä, sillä hän oli kranaatinheittimen tulenja joukkueenjohtajana rintamalla 1940–44. Ylioppilaaksi hän pääsi Turun Suomalaisesta yhteiskoulusta 1944. Veikko Nurmikko opiskeli Helsingin yliopistossa kemiaa ja valmistui filosofian kandidaatiksi 1950, lisensiaatiksi ja tohtoriksi 1955. Hän teki opintomatkoja moniin Euroopan maihin ja 1964–66 hän oli vierailevana professorina Berkeleyn yliopistossa Kaliforniassa.

Veikko Nurmikko aloitti uransa A. I. Virtasen johtaman Biokemiallisen tutkimuslaitoksen assistenttina 1947–56 tutkimalla mikrobeja ja niissä tapahtuvia biokemiallisia reaktioita. Sen jälkeen hän toimi Helsingin yliopiston bio-

kemian dosenttina vuoteen 1961. Turun yliopiston professoriksi hän tuli 1957: ensin virkaatekeväksi ja vuodesta 1959 alkaen ensimmäiseksi biokemian professoriksi. Hän hoiti virkaa eläkkeelle lähtöönsä asti, vuoteen 1981. Hän kehitti biokemian opetusta ja tutkimusta monin tavoin: elintarvikekemian linja aloitti 1970, ja sitä täydensi biotekniikan mukaantulo 1989. Nurmikosta tuli molekyylibiologian uranuurtaja, jonka johdolla tehtiin Suomen ensimmäinen geeninsiirto 1976.

Nurmikko kuului mm. Valtion luonnontieteelliseen toimikuntaan ja toimi kemian jaoston puheenjohtajana. Hän edusti Suomea useissa alan kansainvälisissä järjestöissä ja toimi Lääkintöhallituksen asiantuntijana. Nurmikko oli usean seuran kunniajäsen ja Suomalaisen Tiedeakatemian jäsen. Lisäksi hän kuului The Biochemical Societyyn ja American Chemical Societyyn.

Veikko Nurmikon harrastuksiin kuuluivat maalaustaide ja klassinen musiikki. Rakkaus luontoon näkyi maalausharrastuksessa, johon hänellä jäi aikaa eläkevuosinaan Mainessa. Öljyvärimaalauksissa toistuivat erityisesti meri, jäkälät ja lintuparvet. Emeritusprofessori piti laitoksen Arcanumissa kaksi näyttelyä; vuoden 1993 näyttelyn maalauksen myyntituloilla perustettiin Turun yliopistoon Veikko Nurmikon rahasto tukemaan perusopintovaiheessa olevia biokemianopiskelijoita ja vuoden 1997 näyttelyn tuloilla nimikkorahasto Turun Yliopistosäätiöön.

Veikko Nurmikko avioitui lastentarhanopettaja Maija-Liisa Liljebadin kanssa 1943 Perheeseen syntyi neljä poikaa, Arto (1945), Turo (1948), Reima (1951) ja Mika (1958). Veikko Nurmikko on saanut mm. Vapaudenristin tammenlehvän ja miekkojen kera sekä Suomen Leijonan komentajamerkin. Sotilasarvoltaan Nurmikko oli yliluutnantti. Hän arvosti sotaveteraanitoimintaa.

Veikko Nurmikko kuoli 16.9.2003 Mainessa, Yhdysvalloissa.

Osuuskunta Sigillum / Heli Teittinen

Turun Yliopistosäätiö

Turun Yliopistosäätiön tarkoitus on edistää ja tukea Turun yliopiston toimintaa. Säätiön tärkein toimintamuoto on sen yleis- ja nimikkorahastot, joiden tuotosta säätiö jakaa apurahoja. Rahastojen yhteenlaskettu koko on noin 50 miljoonaa euroa.